Bonboirie, die in de uren dat hij daar moest surveilleeren, zijn post niet had mogen verlaten.

De detective was daardoor ten hoogste geïrriteerd, te meer daar hij van de Charing Cross Bank bericht had gekregen, dat weer een groote partij goud te koop was aangeboden door een armoedig gekleeden Oosterling, die niemand anders dan Sanspays kon zijn, en die morgen de koopsom in ontvangst zou komen nemen. Ook had hij gehoord, dat de Engelsche politie, die nu ook op de hoogte van die geheimzinnige goudbeweging was, het plan had Sanspays te arresteeren en daarmede moest hij haar vóór zijn, want hij wilde aan Frankrijk de eer geven het geheimzinnige complot te onthullen. Hij moest de Engelsche detectives misleiden, en daarvoor had hij Bonboirie noodig.

Juist toen Lecoque voor de honderdste maal den goudsmid in gedachte had uitgescholden, kwam deze ontdaan de kamer binnen.

„Waar kom jij vandaan?"

„Ik weet het niet!"

„Ben je gek geworden?"

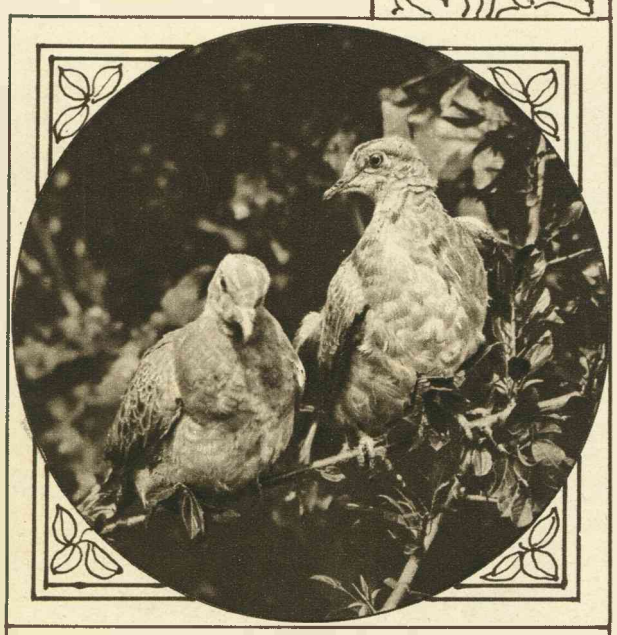
Boschduiven of Houtduiven (Columba palumbus) in het Bosch.

Wilde Duiven.

Op deze pagina reproduceeren wij een viertal hoogst-interessante naar de natuur genomen foto's van de in het wild voorkomende Boschduif (Columba palumbus palumbus C. L.), die ook wel Hout- of Koolduif wordt genoemd.

Het is, hoewel zeer loonend, lang niet gemakkelijk dergelijke diersfudies te maken, daar de Boschduif buitengewoon schuw is en steeds een wakend oog op de naaste omgeving houdt gericht. Daarom moet men deze vogels met de meeste voorzichtigheid en kalmte naderen, om ze, wanneer het oogenblik gunstig is, op de gevoelige plaat te kunnen vereeuwigen. — De Boschduif is de grootste van onze wilde duiven. Ook zij heet, evenals haar soortgenooten, een zinnebeeld van teederheid en onschuld, in waarheid is zij echter veeleer een zinnebeeld van hartelooshеid en losbandigheid. Haar nest is er een bewijs van. Dit is zoo los en slordig uit dorre takjes in elkaar gezet, dat het dikwijls door een stormwind uit den boom wordt geslingerd. Het is wel voorgekomen, dat de eieren door de broedende duif door den bodem van het nest werden gedrukt en gebroken op den grond neervielen. Nog meer opvallend dan deze groote nalatigheid is de onverschilligheid waarmede zij haar legsel, dat nooit uit meer dan twee eieren bestaat, behandelt en ook haar weinige gehechtheid aan de jongen. Bij de geringste storing toch verlaat de Boschduif haar nest en bekommert zich niet meer om eieren of jongen.

De Tortelduif (Streptopelia turtur turtur), die nog meer bekend is als een voorbeeld van hartelijkheid in den omgang met zijn wijfje, en die als mede-bewoonster onzer bosschen haar nest tusschen de dichtste takken verbergt, blijkt in dit opzicht nog veel erger te zijn. Alleen de Kleine Boschduif (Columba oenas) maakt daarop een uitzondering. Deze duif plaatst haar nest nooit op de takken der boomen, maar steeds in boomholten en bij gebrek aan deze ook zeer veel in verlaten konijnenholen. Zij verlaat bijna nooit, ook zelfs niet bij herhaalde storingen, haar legsel of haar jongen. De Tortelduif is de kleinste onzer inheemsche duiven. Beide zijn zeer levendig en fraai gekleurd, hoewel het wijfje niet zóó als het mannetje, daar bij haar de roode kleur minder mooi is.

Jonge volwassen Tortelduiven (Columba turtur) op een tak zittend in het bosch.

Tortelduif (Columba turtur) op het nes bij haar jong.

„Ik geloof het wel . . . Ik weet niets meer . . . Ik weet niet of ik gedroomd heb . . . Ik ben bij Sanspays geweest."

„He? Wat . . . wat zeg je? !"

„Lecoque, vervolg hem niet meer . . Een groot ongeluk komt er over de wereld! Laten we naar Parijs teruggaan."

„Verduiveld, had ik jou maar opgeborgen, inplaats van je mee te nemen."

„Dan was jij nooit te weten gekomen, wat ik nu weet en als jij niet een toontje lager zingt, dan vertel ik geen syllabe. Versta je?" viel de goudsmid heftig uit.

Lecoque verbleekte.

„Kom, Bonboirie, ik ben een beetje nerveus, ik heb gehoord dat de Engelschen ook op hem loeren."

„Laat ze van hem afblijven, want als hij weer ingerekend wordt, bekent hij alles en dan komt een rampspoed over de geheele wereld, dat heeft hij mij gezegd."

Nu vertelde de goudsmid geleidelijk alles, wat hij meegemaakt had en ook noemde hij den waren naam van Sanspays, of liever hij trachtte dien te noemen, maar hij was hem vergeten en zeide dat die „Raramala" was. — „Je zegt, dat hij eerst als een rijke Oosterling gekleed was, later als een gentleman uit een der voornaame London-clubs, maar jij bent een stommerik, je hebt je door het gebeurde van de wijs laten brengen. Je had iets in de kajuit van de motorboot kunnen beschadigen, bij voorbeeld je tanden in het hout van een meubelstuk kunnen zetten. We hadden dan alle motorbooten in den omtrek doorzocht en zoolang gesnuffeld, totdat we het herkenningsteeken gevonden hadden. Je had . . . ." Een telegram werd binnen gebracht, Lecoque scheurde het open en sprong op, terwijl hij uitriep: „We leven in een tooverwereld!"

Het was een telegram van Baron Croix de Chapelle die aan den detective het volgende meedeelde:

„Credit Lyonnais ontving fr. 5.000.000 aan goud, waarvoor zij slechts fr. 4.000.000 afrekent. Sanspays komt morgen tien uur afrekenen. Directie eischt arrestatie. Ga naar Dover met Bonb. Bleriot wacht je met zijn aeroplane bij landingspier en brengt je naar Parijs. De haute finance van Frankrijk rekent op je."

„Maar we boffen . . . De Engelsche detectives willen hem inrekenen als hij aan de Charing Cross Bank komt afrekenen. Dat zal morgen twaalf uur zijn. Hoe iemand om tien uur in Parijs en om twaalf uur weer in Londen kan zijn is een raadsel apart. Misschien hebben we met een handlanger te doen... Vooruit Bonboirie!"

Lecoque bestelde door de telefoon een auto om hen naar de landingspier te Dover te brengen. Bonboirie beet van angst op zijn nagels, want hij voelde niet veel voor een vliegtocht, en vooral niet voor een nachtelijken en dan nog wel over zee.

„Ik ga niet mee, Lecoque, ik kies den gewonen weg."

„Je hebt niet te kiezen. Je bent in dienst van de politie en hebt haar opdrachten te volgen . . . Als je weigert, ben je mijn arrestant en word je als gevangene uitgeleverd."

Bonboirie zuchtte en nam, toen hij met Lecoque in den auto stapte, in gedachte afscheid van het leven.

(Wordt vervolgd.)

Boschduiven of Houtduiven (Columba palumbus) bij een waterplasje in het bosch. (Één drinkend). *(foto's Tepe).*